

MEILL ON METSÄSSÄ NUOTIOPIIRI

1. Meill on metsässä nuotiopiiri,

missä kuusten kuiske soi.

Kipunat kohti tähtiä kiirii,

lähipuutkin punervoi.

Ja me muistain sankariaikaa,

sadun tenhon tunnemme taikaa,

kun laulumme yön yli kiirii,

ja kun hongat huminoi.

Ja me muistain sankariaikaa,

sadun tenhon tunnemme taikaa,

kun laulumme yön yli kiirii,

ja kun hongat huminoi.

2. Tuli leiskuen nuolevi puuta,

hämy verhoo metsän, maan.

Jutut kuulemme, huudot, vaan muuta
sydän syttyy tuntemaan.

**Ja me muistain sankariaikaa,
sadun tenhon tunnemme taikaa,
kun laulumme yön yli kiirii,
ja kun hongat huminoi.**

**Ja me muistain sankariaikaa,
sadun tenhon tunnemme taikaa,
kun laulumme yön yli kiirii,
ja kun hongat huminoi.**

**3. Ja kun himenee hiipuva hiillos,
ja kun lankee lauha yö,
viime laulussa harras soi kiitos,
Pyhän Yrjön kutsuu työ.**

**Ja me muistain sankariaikaa,
sadun tenhon tunnemme taikaa,
kun laulumme yön yli kiirii,
ja kun hongat huminoi.**

**Ja me muistain sankariaikaa,
sadun tenhon tunnemme taikaa,
kun laulumme yön yli kiirii,
ja kun hongat huminoi.**

Sanat ja sävel traditionaaliset

